

Lieta C-841/19

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2019. gada 20. novembris

Iesniedzējtiesa:

Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid (Spānija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 7. novembris

Prasītājs:

JL

Atbildētāja:

Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)

Pamatlietas priekšmets

Prasītāja pamatlietā, nepilna darba laika darba ņēmēja, maksājuma pieprasījums *Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)* [Algu garantijas fonds] uzņēmuma maksātspējas dēļ.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Ley del Estatuto de los Trabajadores [Darba likuma] 33. panta, kā to interpretē Spānijas tiesas, saderība ar Direktīvas 79/7/EEK 4. panta 1. punktu un Direktīvas 2006/54/EK 2. panta 1. punktu.

Juridiskais pamats ir LESD 267. pants.

Prejudiciālais jautājums

Vai [Padomes] Direktīvas 79/4. panta 1. punkts un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) 2. panta 1. punkts ir

jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir dalībvalsts tāds tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru attiecībā uz *FOGASA* atbildības apmēru pret nepilna darba laika darba ņēmēju tā iemaksu bāze, kas nepilnā darba laika dēļ ir samazināta, tiek vēlreiz samazināta, aprēķinot *FOGASA* atbildības apmēru saskaņā ar *Estatuto de los Trabajadores* [Darba likuma] 33. pantu, otrreiz izmantojot nepilnā darba laika faktoru, salīdzinājumā ar pilna darba laika darba ņēmēju, ciktāl šis tiesiskais regulējums negatīvi ietekmē it īpaši darba ņēmējas, salīdzinot ar darba ņēmējiem vīriešiem?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Padomes Direktīva 79/7/EEK (1978. gada 19. decembris) par pakāpenisku vienlīdzīgas attieksmes principa pret vīriešiem un sievietēm īstenošanu sociālā nodrošinājuma jautājumos (1. pants, 3. panta 1. punkts un 4. panta 1. punkts).

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/54/EK (2006. gada 5. jūlijs) par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (30. apsvērums un 2. panta 1. punkts).

Eiropas Savienības Pamattiesību harta (21. pants).

2019. gada 8. maija Tiesas spriedums *Villar Láz* (C-161/18, EU:C:2019:382), 42. punkts.

2018. gada 26. jūnija Tiesas spriedums MB (Dzimuma maiņa un vecuma pensija) (C-451/16, EU:C:2018:492), 34. punkts.

2015. gada 14. aprīļa Tiesas spriedums *Cachaldora Fernández* (C-527/13, EU:C:2015:215), 28. punkts un tajā minētā judikatūra.

2003. gada 23. oktobra Tiesas spriedums *Schönheit* un *Becker* (C-4/02 un C-5/02, EU:C:2003:583), 93. pants.

Atbilstošās valsts tiesību normas

Estatuto de los Trabajadores [Darba likums] tā redakcijā, kas izriet no *Real Decreto Legislativo 2/2015, de 23 de octubre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Estatuto de los Trabajadores* [2015. gada 23. oktobra Karaļa leģislatīvā dekrēta 2/2015, ar ko apstiprina Darba likuma pārstrādāto redakciju] (2015. gada 24. oktobra *BOE* Nr. 255, 100224. lpp.) (33. pants). Tā 33. panta 1. un 2. punktā ir noteikts šādi:

1. “*Fondo de Garantía Salarial* [...] izmaksā darba ņēmējiem atalgojuma summu, kas viņiem pienākas viņu darba devēja maksātspējas gadījumā.

Šā punkta iepriekšējā daļā par atalgojumu uzskata summu, kas par tādu atzīta izlīgumā vai tiesas nolēmumā saskaņā ar visiem 26. panta 1. punktā paredzētajiem pamatiem, kā arī visus algas maksājumus, kas bija maksājumi atlaišanas no darba apstrīdēšanas procesā tiesību aktos paredzētajos gadījumos, ar noteikumu, ka Fonds ne uz kāda pamata kopumā vai pa daļām neizmaksā summu, kas lielāka par to, kura iegūta, reizinot divkāršu dienas minimālo starpprofesiju atalgojumu, ieskaitot īpašo maksājumu proporcionālu daļu, ar to dienu skaitu, par kurām nav samaksāts atalgojums, nepārsniedzot 120 dienas.

2. Iepriekšējā punktā minētajos gadījumos *Fondo de Garantía Salarial* darba ņēmējiem izmaksā pabalstus, kas noteikti spriedumā, rīkojumā, tiesas mierizlīguma aktā vai administratīvajā lēmumā saistībā ar atlaišanu vai līguma izbeigšanu [...], kā arī tiesību aktos paredzētajos gadījumos – pabalstus saistībā ar līgumu uz noteiktu laiku izbeigšanu. Visos gadījumos šī izmaksa nepārsniedz viena gada atalgojuma apmēru, ar noteikumu, ka dienas atalgojums, ko izmanto par aprēķinu bāzi, nepārsniedz divkāršu minimālo starpprofesiju atalgojumu, ieskaitot īpašo maksājumu proporcionālu daļu.

[..]”

Tribunal Supremo [Augstākās tiesas] 2017. gada 29. novembra spriedums.

Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid [Madrīdes Darba un sociālo lietu tiesas Nr. 41] 2018. gada 11. jūnija spriedums.

Īss pamatlietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītājs pamatlietā bija nodarbināts uzņēmumā *CONSTRUCCIONES Y OBRAS PÚBLICAS TOLETUM, S.L.* kā oficiants no 2017. gada 27. septembra saskaņā ar darba līgumu uz noteiktu laiku un nepilna laika darbā ar 20 stundu slodzi nedēļā, saņemot atalgojumu saskaņā ar darba koplīgumu.
- 2 2017. gada 26. decembrī šis uzņēmums slēdza iestādi, kurā strādāja prasītājs pamatlietā, un pazuda no savām telpām un tā zināmās adreses.
- 3 Ar *Juzgado de lo Social n.º 41 de Madrid* 2018. gada 11. jūnija galīgu spriedumu tika apmierināta prasītāja pamatlietā prasība pret minēto uzņēmumu un tika atzīts, ka tā īstenotā [prasītāja] atlaišana un darba līguma izbeigšana ir nelikumīga, un prasītājam ir tiesības saņemt kompensāciju 433,13 EUR apmērā un pienākošos algu 6170,75 EUR apmērā no atlaišanas brīža līdz šī tiesas sprieduma datumam.
- 4 2018. gada 4. septembrī tika izdots sprieduma izpildes rīkojums.
- 5 Pēc tam, kad ar 2018. gada 20. decembra lēmumu tika pasludināta minētā uzņēmuma maksātnespēja, *Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)* saskaņā ar *Ley*

del Estatuto de los Trabajadores 33. pantu ir atbildīgs par darba ņēmējam neizmaksāto atalgojumu un tam atzīto pabalstu samaksu.

- 6 Prasītājs iesniedza prasību par maksājumu pret *Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)* saskaņā ar *Estatuto de los Trabajadores* 33. pantu uzņēmuma maksātnespējas dēļ.
- 7 Iesniedzējtiesa uzskata, ka lēmuma pieņemšanai pamatlietā ir nepieciešams iesniegt Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālo jautājumu par Savienības tiesību interpretāciju.

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 8 Nav ietverti.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 Iesniedzējtiesa uzskata, ka *Ley del Estatuto de los Trabajadores* 33. panta interpretācija, ko īsteno Spānijas tiesas, ir pretrunā Direktīvas 79/7/EEK 4. panta 1. punktam un Direktīvas 2006/54/EK 2. panta 1. punktam, jo tā ir diskriminējoša interpretācija, kas ietekmē nepilna laika darba ņēmēju, salīdzinot ar pilna laika darba ņēmēju, un kas lielākā mērā ietekmē sievietes, kam nepilna darba laika darba līgums ir ievērojami biežāk nekā vīriešiem.
- 10 Iesniedzējtiesa uzskata, ka šāda interpretācija rada maksājuma, ko nepilna darba laika darba ņēmējs var prasīt *Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)* darba devēja maksātnespējas gadījumā, divkārsu samazinājumu, jo *Ley del Estatuto de los Trabajadores* 33. panta 1. punktā ir noteikts *Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)* atbildības ierobežojums, ņemot vērā minimālo starpprofesiju atalgojumu. Interpretējot, ka šis minimālais atalgojums ir samazināms nepilna darba laika gadījumā, darba ņēmējam ar nepilna darba laika līgumu tiek piemērots divkārsš samazinājums, – pirmais no tiem ir normāls paša darba līguma nepilnā darba laika darba rakstura dēļ, un otrs samazinājums ir nesamērīgs, jo tiek piemērots starpprofesiju minimālā atalgojuma procentuāls – atbilstoši nepilnā darba laika darba daļai – samazinājums, aprēķinot summu, kas ir jāmaksā *Fondo de Garantía Salarial (FOGASA)*.

Iesniedzējtiesa uzskata, ka nepastāv objektīvs iemesls, kas pamatotu šādu minimālā starpprofesiju atalgojuma samazinājumu nepilna darba laika darba ņēmēju gadījumā, kuru atalgojums tiek samazināts nepilnā darba laika darba dēļ.

- 11 Iesniedzējtiesa uzskata, ka nepastāv tieša diskriminācija dzimuma dēļ, ņemot vērā, ka valsts tiesiskais regulējums tiek piemērots vienādi attiecībā uz darba ņēmējiem un darba ņēmējām. Tomēr tā uzskata, ka varētu pastāvēt netieša diskriminācija, un šajā ziņā min Direktīvas 2006/54/EK 2. panta 1. punkta b) apakšpunktu, un Tiesas 2018. gada 26. jūnija spriedumu MB (dzimuma maiņa un vecuma pensija)

(C-451/16, EU:C:2018:492), 34. punkts, 2015. gada 14. aprīļa spriedumu *Cachaldora Fernández* (C-527/13, EU:C:2015:215), 28. punkts un tajā minētā judikatūra, 2019. gada 8. maija spriedumu *Villar Láz* (C-161/18, EU:C:2019:382), 42. punkts, –kurā ir uzsvērts, ka 2017. gada pirmajā ceturksnī Spānijā aptuveni 75 % no nepilna darba laika darba ņēmējiem bija sievietes–, un 2003. gada 23. oktobra spriedumu *Schönheit* un *Becker* (C-4/02 un C-5/02, EU:C:2003:583), 93. punkts.

DARBA VERSIJA